

Jørgerslev: Jeg skal til det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ganske kort bemærke, at en Del af det, han siger, kan synes at være fuldstændig rigtigt; men maa jeg dog dertil strax sige det, at jeg har tilladt mig at sige, at naar der er al mulig Sandsynlighed for, at Kommunen temmelig snart vil komme til at effektuere et nyt Laan af den nævnte Størrelse, maa det være den om at gjøre at kunne med det Samme kontrahere om et saadant Laan. Det følger jo af sig selv, at det maa ske paa en saadan Maade, at den omhandlede Del af Laanet først kommer til Udbetaling, naar Diemedet er tilstede, og Indenrigsministeriet har samtykket deri; men det har en stor Interesse, naar man skal henvende sig til et større Pengeinstitut, at man da ikke kommer 3 Gange i Træk, men betinger sig Beløbet paa een Gang, og naar Kommunen om kortere Tid fremdeles vil have Brug for et tredie 100,000 Rd., saa har det stor Interesse for den, at den samtidig med, at den kontraherer om 200,000 Rd., er i Stand til at sige, at den har den samme Begunstigelse med Hensyn til Partialobligationerne for det Beløb, som den først senere vil faae Brug for. Dersom Kommunen derimod skal sige, vi have en Lov, der giver Stempelbegunstigelse for de 200,000 Rd., men vi vide ikke, om vi kunne opnaa det for det tredie 100,000 Rd., saa vil det ærede Medlem vistnok erkende, at der ikke er Udset for Kommunen til at opnaa de samme Betingelser for det tredie 100,000 Rd. som for de 200,000 Rd. Det er den vælle Forskjel. Jeg skal ikke gaa ind paa Detaillen af Sernibaneanlægget, men blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvis der er Grund til at antage, at det, som kan betegnes som Hovedbanen, Randers-Grenaa, vil blive bygget, saa er der fremdeles al mulig Grund til at tro, at man vil tilbyde at bygge det andet Stykke. Nu kunde det jo være muligt, at denne Egn vil gaa en anden Vej, end de andre Egne have gaaet, nemlig komme og sige til Regjeringen: Vi ville gjøre det, kunne vi saa blive stillede som de andre Egne; det kan være, at denne Egn i Stedet for at faae Loven forud uden at vide, om den faar Brug for den, vil sige: Vi have Brug for Loven, naar vi kunne blive stillede lige som Andre, vi ville gjøre de og de Tilskud og have private Tegninger for det og det Beløb, maa vi saa faae de og de Tilskud. Det forekommer mig at være en praktisk Maade, men den Fremgangsmaade kan man ikke benytte, naar ikke Byerne og Landkommunerne i Forveien ville sige, at de under visse Eventualiteter ville gjøre det og det, og det har baade By- og Landkommuner, nogle f. Ex. i det Amt, hvor den ærede Rigsdagsmand bor, allerede sagt for den eventuelle Banes Vedkommende. Jeg tror altsaa, at man kan sige, at der er al Grund til at give denne formelle Begunstigelse, thi Andet er det jo ikke, fordi der er Anledning til at tro, at den omtalte Sum vil

finde Anvendelse i det nævnte Diemed, og fordi det har en virkelig reel Interesse for Kommunen, naar den vil kontrahere om et Laan, da at kunne sige, at den kan byde de samme Betingelser for den Del af Laanet, som den ikke strax har Brug for, som for den øvrige Del af Laanet. Jeg skal derfor gjentagende anbefale at stemme for Underendringsforslaget. Den positive Garanti ligger jo deri, at i det Forslag, som jeg, for at kunne have Saab om at kunne sætte Noget igjennem, har maattet stille under Nr. 2, er Indenrigsministerens Samtykke til Laanets Optagelse stillet som Betingelse, hvilket har foranlediget den høitærede Sufitsminister, der fungerer for Finansministeren, til at erklære Forslaget for fyldestgjørende med Hensyn til at afkræfte de Betænkeligheder, der ved 1ste Behandling bleve fremsatte fra Regjeringens Side imod et saadant eventuelt Forslag.

Bouløffe: Det er som sagt ikke min Hensigt at lægge nogen alvorlig Hindring i Veien for, at Kommunen kan faae den her forlangte Begunstigelse, men jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem sætter denne Sag saa høit, som det synes, han gjør. Det forekom mig nemlig, at det ærede Medlem selv antydede, at man godt kan underhandle med Pengeinstitutter om at faae disse Penge til Kommunen paa en eventuel Bevilling, og det ærede Medlem veed godt, at en Begunstigelse som den omhandlede aldrig er bleven negtet her i Salen; Kommunen kan altsaa faae den bagefter. Hovedsagen for Aarhus Kommune maa efter min Mening være, at den faar vedkommende Institut til at laane sig det nødvendige Pengebeløb, og enten den har Begunstigelsen nu eller ikke, vil Kommunen lige godt faae Pengeinstituttet til at gaa ind derpaa.

Jørgerslev: Jeg tror, at det ærede Medlem har misforstaaet mig, thi jeg har netop sagt det Modsatte af, hvad han forudsatte, og det er netop det, der er Hovedsagen. Det ærede Medlem kan sige, at der ikke vil være Noget i Veien for at komme senere med Begjæring om Stempelbegunstigelsen, men Pengeinstitutterne kjende ikke saanlige Forholdene her, og naar Sagen staaar saaledes, at der har været stillet Forslag om Stempelbegunstigelse for 300,000 Rd., og at det er sat ned til 200,000 Rd., uagtet der var alle fornuftige og rimelige Grunde til at vente, at Kommunen vilde faae Brug for de 300,000 Rd., og uagtet det er bitterligt, at Kommunen kommer til henvende sig til et Pengeinstitut om et saadant Laan, saa vil vedkommende Institut vistnok sige, Nei, vi tro ikke mere paa, at I faae den Begunstigelse. Der er jo heller ingen Grund til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse saa kort Tid efter. Jeg taffer det ærede Medlem, fordi han siger, at han praktisk taget ikke vil lægge nogen Hindring i Veien for Underendringsforslaget, men jeg